



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1431. usque ad annum 1441

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118316

§. 34. Altercatio de modo conficiendi Decretum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66426](#)

sibi salvum peteret, parum absfuit, quin s̄ecul. XV.
 Imperatore discessum meditante, despera- A. C. 1439.
 tum propemodum fuisse unionis negotium. Nihilominus paucis ex post die-
 bus Græcorum Prælati circa hunc quo-
 que articulum de Pontificis auctoritate
 in hanc convenere sententiam: *De pri-
 matu Papæ; fatemur ipsum summum Pon-
 tificem, & procuratorem, locum gerentem, &
 Vicarium Christi, pastorem, & Doctorem
 omnium Christianorum, regentem & guber-
 nantem Dei Ecclesiam, salvis privilegiis &
 iuribus Patriarcharum Orientis, & Constan-
 tinopolitanum quidem secundum esse post Pa-
 pam; deinde Alexandrinum, post hunc esse
 Antiochenum; postremo Hierosolymitanum.*

§. XXXIII.

Græcorum consensus in omnes hosce articulos.

Igitur cum Papa Eugenius & Cardinales
 huic Græcorum declarationi acquiesce-
 rent, communi omnium voce sanctum
 est, ut posteri dies decreto unionis con-
 scribendo consecraretur.

§. XXXIV.

Altercatio de modo conficiendi De- cretum.

Verum adhuc alii difficultatum scopuli
 erant superandi. Primo quippe lis-
 move-

Sæcul. XV. movebatur, cujusnam nomen Decretum
A. C. 1439 unionis præfigi deberet: Latini Pon-

Acta Græc. cis nomen præponendum edicebant, in
Conc. Flor. perator econtra contendebat, hanc in
to. 13. p. 506. prærogativam deberi. Tandem habuit
Collett. Conc. ultra citroque altercationibus res eum
Labbe.

modum composita est, ut nomen Papæ
exprimeretur, his tamen additis verbis
Consensu Serenissimi Imperatoris, & Pa-
triarchie Constantinopolitani, ceterorum
Patriarcharum. Altera quæstio conce-
nebat modum, quo Papæ privilegia in-
dicarentur; Latini enim scribi postularunt
quod illa habeat Pontifex juxta deter-
nationem *Sacrae Scripturæ, & dicta San-*
ctorum. Displicuit Imperatori hæc con-
cipiendi forma, exclamans: *An si pa-*
Sanctorum in Epistola honorat Papam, &
cipiet hoc pro privilegio? Propter hec
significavit Pontifici, ut vel ista verba
corrigeret, vel necessaria ad Græcorum
reditum pararet. Papa his verbis con-
motus inquit: *Qua Imperator affectus me-*
lestia hoc dixerit, valde miror, & mis-
ad eum Cardinalibus ab eo sciscitatus est.
Unde melius possit habere primatum, quam in
scriptis Sanctorum? Verum Imperator hæc
verba minime sibi probari, constanter affi-
rens, illa addi voluit: *juxta tenorem Co-*
nonum. Papa, quamvis ægre admodum
Imperatoris tamen voluntati cessit. Cum
autem Archiepiscopus Russiæ, & Bela-

rion
dec
rent
Pro
rum
cessi
No
T
mo
got
con
mu
fu
Sy
De
inst
nal
da
Re
que
con
turi
bin
qua
ta
fic
om
bic
rion

Decretum Nicaenus anathema in eos, qui huic Sæcul. XV.
decreto refragarentur, fulminari postula-A. C. 1439.
bant, in
hanc
m habito
es eum
en Pan
is verbis
, & Po
erorum
o concav
vilegia in
ostulam
a deterr
dida So
hæc o
An s p
apam, d
pter hec
sta venu
ræcom
rbis cur
ffetus me
& milles
tatus et
z, quam ex
rator haec
nter affe
orem Co
modum,
it. Cum
& Bella
rion

§. XXXV.

*Nonnulli ad conficiendam decreti for
mam nominati.*

Tandem post colloquia admodum fre
quentia, in quibus dissidentium ani
mos in unum cogere, non parvi erat ne
gotii, quædam literarum unionis forma
concepta fuit, quæ etiam perfecta de
mum communi utriusque partis consen
su approbata est. Ergo ex tribus illis
Synodi Ordinibus quatuor nuncupantur
Delegati, qui concordiæ hujus Bullam
instruerent. Horum prima classis Cardi
nales, Metropolitas, & Episcopos, secun
da, Ordinum Generales, Abbates, atque
Religiosos, tertia demum Doctores, alias
que Ecclesiastica dignitate conspicuas
complectebatur. Integro octiduo infusa
tum est huic operi, cum singulis diebus
bina vice in unum convenienter. Deni
que in Congregatione Generali die quar
ta Julii Bulla præsentibus summo Ponti
fice, & Imperatore perfecta, & universaliter
omnium applausu approbata est, quam &
biduo post in postrema Latinorum, atque

Græ-